

ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΓΙΑΣΕΜΙΑ

αυτοδιοικήσεως των λαών, δώσητε δικαιοσύνην προς τον μικρόν αυτόν λαόν, όστις χωρίς να εμπνέεται από αντιβρετανικά αισθήματα, δεν θέλει όμως παύση ποτέ, να υψώση σταθερώς νουν και καρδιάν, προς το ιερόν της Ελληνικής αυτού Πατρίδος ίνδαλμα, ουδέ θέλει καταλλαγή και συνθηκολογήσει ποτέ, προς ξένον προς τα αισθήματα και πόθους αυτού καθεστώς.

6) Αξιούντες δε την μετά της Μητροπόλεως Ελλάδος ένωσησιν, θέλομεν να τονίσωμεν προς την Υμετέραν Εντιμότητα ότι, θα εδεχόμεθα πάσαν αναγκαίαν επιφύλαξιν, υπέρ των συμφερόντων της Βρεττανικής Αυτοκρατορίας και δια την προστασίαν της Μωαμεθανικής μειονότητος, καίτοι είμεθα βέβαιοι ότι, εκτιμάται δεόντως, από πάντα ανεπηρέαστον κριτήν, ο από μέρος του Ελληνικού κράτους, επιδεικνύμενος σεβασμός και προστασία, προς τας υπό την εξουσίαν αυτού μειονότητος, ως και ο προς τα συμφέροντα της Βρεττανικής Αυτοκρατορίας, ως εις ίδια, επιδεικνύμενος σεβασμός και περιφρούρησις.

Εν Αρχιεπισκοπή Κύπρου 4/6/1928

Επί τούτοις, διατελούμεν της Υμετέρας Εντιμότητος, ευπειθείς θεράποντες

ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

(Εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Λευκωσίας, ημερομηνίας 6 Ιουνίου 1928 αρ. φύλλου 1431)

Στου σπιτιού μου την αυλή
είχα άσπρο γιασεμί
που σκορπούσε ευωδιά
στη μικρή μας γειτονιά

Τώρα που'μαι μακριά
στην πικρή την προσφυγιά
δεν ξεχνώ τη μυρωδιά
από τ' άνθια τ' ακριβά.

Δεν μπορώ κι ας το ποθώ
το γκρεμό να τον διαβώ
είν' η «Γράσινη Γραμμή»
κι οι εχθροί μου κρίζουν «Μη».

Τι ανέλπιστα χαρά!
Μια δεσμούλα γιασεμιά
φθάσαν ψες, βράδυ σε μένα
από χέρια όμως ξένα.

Φοβερή για με στιγμή
και μου σπάρραξε η ψυχή.
Γιατί κλαις, φτωχή καρδιά;
Είναι βάλαμο αυτά.

Και του ξένου η φωνή
θερμή δίνει μια ευχή:
«Να βρεθείς άμποτε πάλι
στου σπιτιού σου την αγκάλη».

Γεώργιος Κοκής